

ВОДНА ВАРТА

Що ж робить пожежна команда, коли цілком певна, що ніде не спалахне?

— Справжні вогнеборці завжди напоготові! — озвався енот-полоскун Едді. — Вони не б'ють байдики, навіть коли злива!

Уже сім днів поспіль енот напучує так друзів: оленя Горста, лисицю Бандюгу, бобра Джастіна, білочку Майке та сову Ольгу. Після нещодавньої лісової пожежі вони разом заснували команду тварин-рятувальників.

— Але ж не дарма вони звуться ВОГНЕ-БОРЦІ, — вперто наполягав Горст. — А коли дощить, немає з чим боротися.

І тут олень мав рацію — адже вже цілісін-кий тиждень лє як із відра. Дощ без упину шурхотів по листяному даху лісу:

ПШ-Ш-Ш-Ш-Ш-Ш... ЦОК-ЦОК-ЦОК-ЦОК-ЦОК.

Проте Горст — не надто великий знавець. Єнот Едді — єдиний, хто дійсно тямить у пожежній справі. Майже рік він мешкав у старенькій пожежні в сусідньому містечку. Як же чудово там жилося! Єнот під дахом облаштував собі затишний куточок.

Його допомога пожежникам була надзвичайно цінною. Едді й гадки не має, хто тепер про них дбає. Хто грається з ними у квача, щоб вони могли вдати, ніби хочуть його спіймати? Це ж так важливо — залишатися у формі! Хто першим куштує їхнє печиво, щоб переконатися, що воно не зіпсувалося?

ХРУМ-ХРУМ-ХРУМ

А хто тепер відсорбує гарячу каву з їхніх чашок задля впевненості, що ніхто не попече язика?

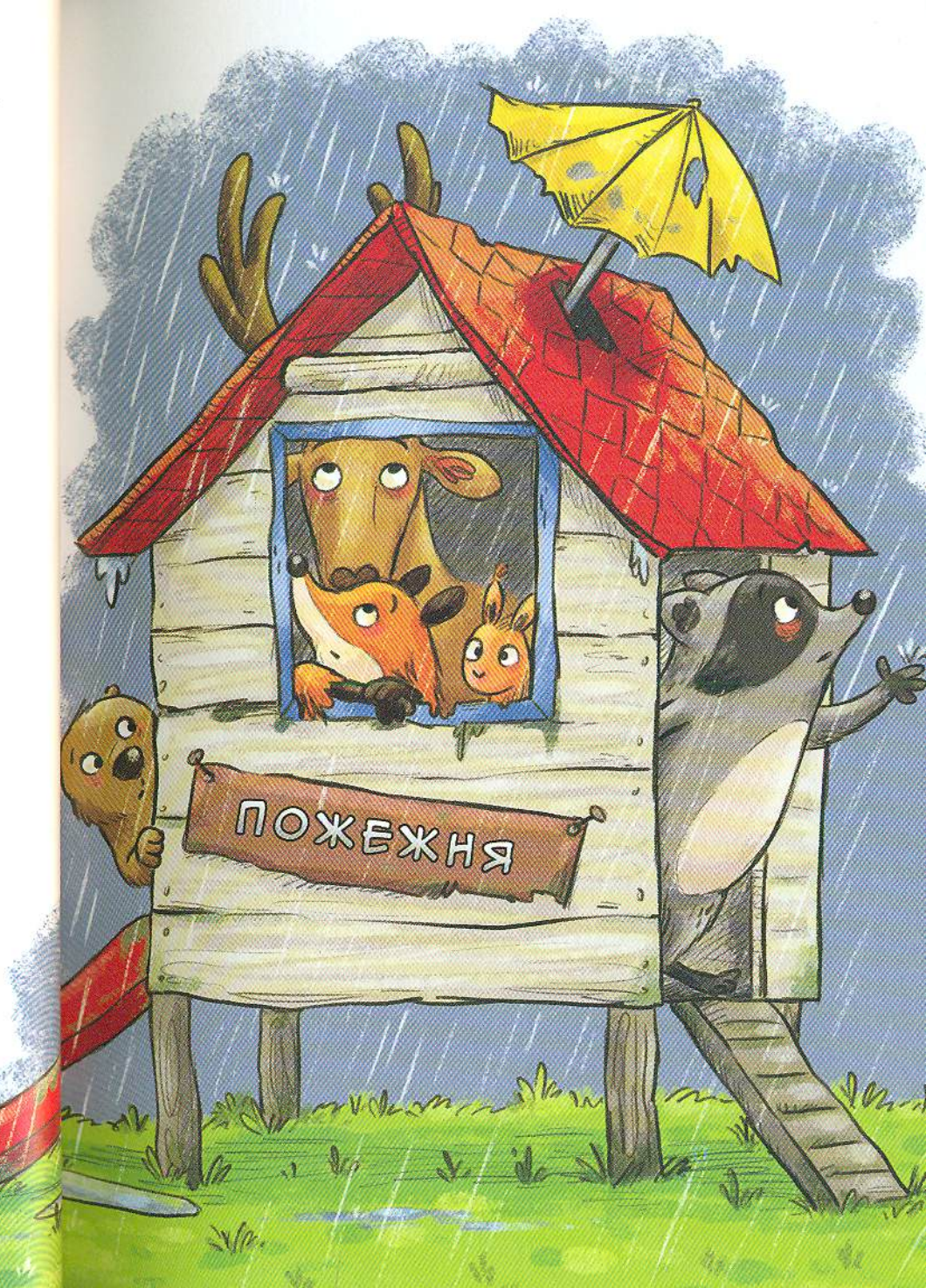

Едді може тільки сподіватися, що вони знайшли йому гідну заміну. Бо ж інакше його колишні колеги-люди зовсім розгубляться.

Та Едді покинув пожежню аж ніяк не з власної волі! Один чолов'яга впіймав його в клітку, вивіз і лишив у глибині лісу. От би пожежники про це дізналися... Бідолахи, либонь, перевернули б стару пожежню догори дригом, шукаючи свого полоскуна-вогнегасуна. Полоскуна-порятуна? Полоскуна-погасуна? Хай там як, тепер Едді потрібен у лісі значно більше — адже досі тут не було жодної рятувальної команди.

Пожежна частина тварин-рятувальників розмістилася в старенькому дерев'яному будиночку на дитячому майданчику, де вже давним-давно ніхто не грався. У хатинки є ще маленька драбина й гірка для спуску. Такої навіть у справжніх пожежників немає!

КРАП-КРАП-КРАП-КРАП-КРАП

Однак іншим членам лісової команди й досі невтямки, навіщо вогнеборцям завжди бути напоготові. Джастін Бобер узагалі згорнувся клубочком у кутку і спить.

ХР-Р-Р-Р-Р-Р!

— Рятувальники не лише гасять вогонь! — тлумачив Едді з неприхованим захватом. Як і завжди, коли говорив про службу. — Вони допомагають і під час аварій, і ще...

— І звідки ж машинам узятися в лісі? — перебила його Майке, позіхаючи. Білочка зручно вместилася в гамаку зі старого поліетиленового пакета. — То все людські проблеми.

Тут у розмову встрягла лисиця.

— Ну й чудасія, ці люди! Чого тільки не понавигадували! На своїх автомобілях вони прудкіші за оленів!

Горст ображено пирхнув, але лисиця і вухом не повила. Бандюга просто обожнює людей!

— І мокнуть вони лише тоді, коли самі захочуть, — продовжувала вона. — Без краплини дощу! Це в них називається туш... чи, може, душ? А коли надворі мжичить, вони все одно залишаються сухими — бо ховаються під дахами. І ще під тими... барабольками? Чи то парасольками?

Едді крекнув.

КХЕ-КХЕ!

— Усе це чудово, Бандюго, але зараз ми говоримо про пожежників і їхні численні обов'язки! Як-от порядкувати після сильних буревіїв!

